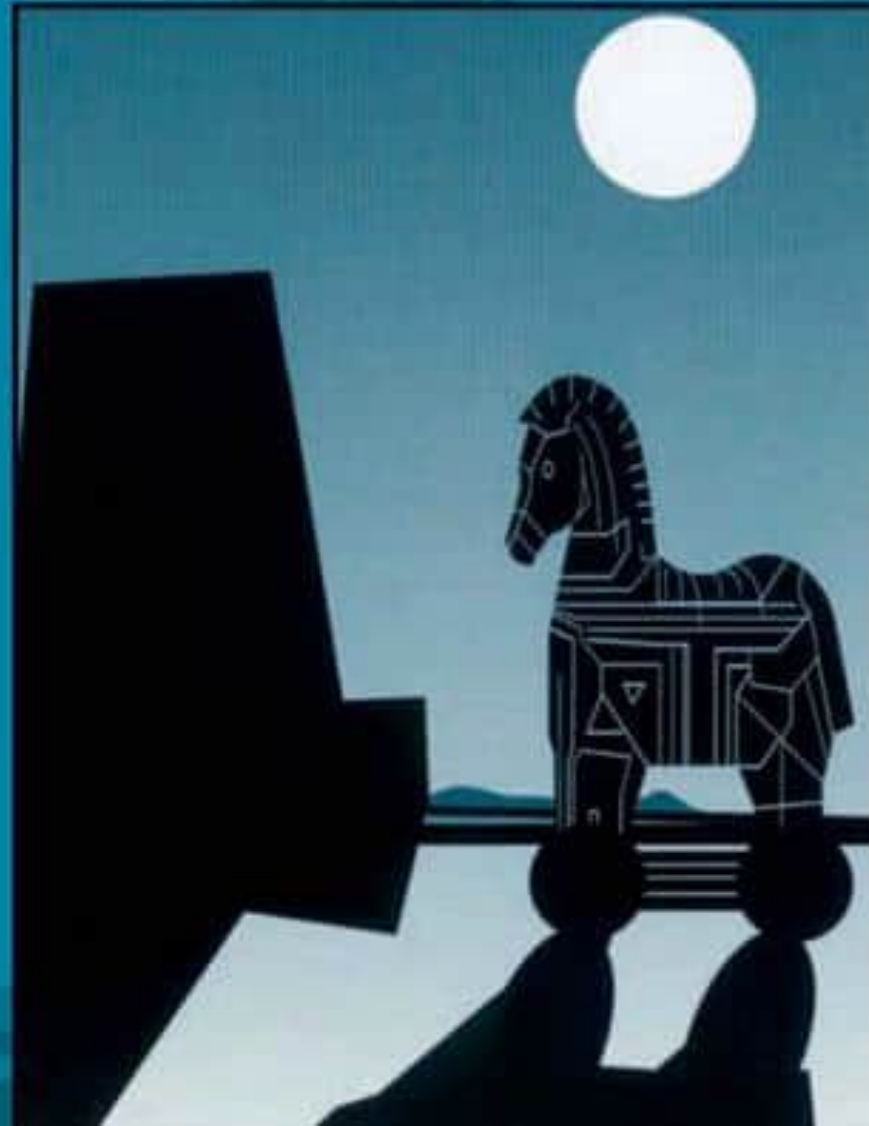

Ζωντανεύοντας τους ήρωες της Ιλιάδας

Επεισόδιο 5ο

Γ 121-244

ΤΟ 1^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΠΑΤΩΝ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ

«ΖΩΝΤΑΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΑΣ»,

μια διασκευή της ΙΛΙΑΔΑΣ του ΟΜΗΡΟΥ

που διαθέτει χιούμορ και άποψη !!!

Στο 5^ο επεισόδιο πρωταγωνιστούν:

Ο Όμηρος

Η Μούσα Καλλιόπη

Η Ίριδα

Ο Πρίαμος

Ο Αντήνορας

Η Ελένη

Πρωτόγεροι της Τροίας

Οι Θεραπαινίδες Αίθρα και Κλυμένη

Να το, Μούσα! Είμαι
έτοιμος για το 5^ο επεισόδιο
της Ιλιάδας! Τώρα που
πήρα το «κολάι» δε με
κρατάει κανένας! Ραψωδία
Β: «Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε
καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι ... »

ΟΜΗΡΟΣ

ΜΟΥΣΑ ΚΑΛΛΙΟΤΗ

Αχ, Όμηρε, πάλι απροετοίμαστο σε βρίσκω! Κοίτα εδώ τις οδηγίες του Υπουργείου Παιδείας! Αυτά δε διδάσκονται αναλυτικά! Βρισκόμαστε στη ραψωδία Γ, στους στίχους 121 έως 244! Άσε, αναλαμβάνω εγώ για άλλη μια φορά!

Μούσα Καλλιόπη

Αγαπητοί φίλοι, γεια σας!
Συνεπής στο ραντεβού μας
για άλλη μια φορά δηλώνω
πανέτοιμη να σάς
παρουσιάσω το 5^ο επεισόδιο
της συναρπαστικής μας
σειράς «Ζωντανεύοντας τους
ήρωες της Ιλιάδας»!

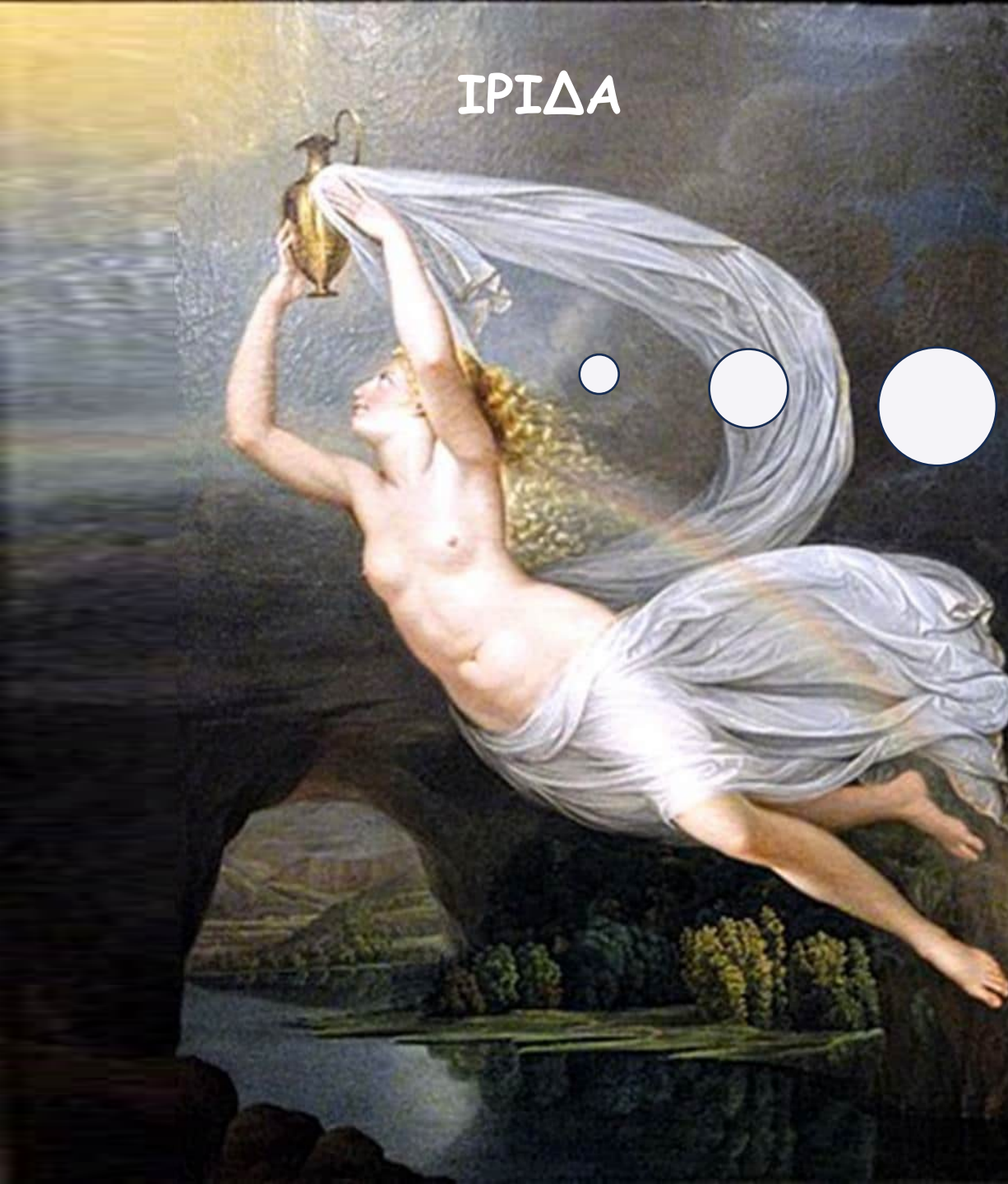

Μούσα Καλλιόπη

Βρισκόμαστε στο ένατο έτος του Τρωικού πολέμου και από ό,τι φαίνεται όλα θα κριθούν από μια μονομαχία! Ο Πάρης -Αλέξανδρος προτείνει στον Μενέλαο να μονομαχήσουν και ο νικητής να πάρει την Ελένη, τους κλεμμένους θησαυρούς και έτσι ο πόλεμος να λάβει ένα τέλος! Ο Μενέλαος δέχεται και η συμφωνία τους επικυρώνεται με όρκους. Θα μάθει, άραγε, η Ελένη ότι τα δυο παλικάρια ετοιμάζονται να σφαχτούν για χάρη της ; Παρακολουθήστε τη συνέχεια της ιστορίας μας στους δέκτες σας!

ΙΡΙΔΑ

Γ 121

Αχ, αχ, αχ, πρέπει να βιαστώ! Όπου να 'ναι ο Μενέλαος και ο Πάρης θα μονομαχήσουν! Η Ελένη πρέπει να το μάθει! Τι σόι αγγελιοφόρος των θεών είμαι, αν δεν προλάβω να την ειδοποιήσω! Πετάξτε ποδαράκια μου!!!

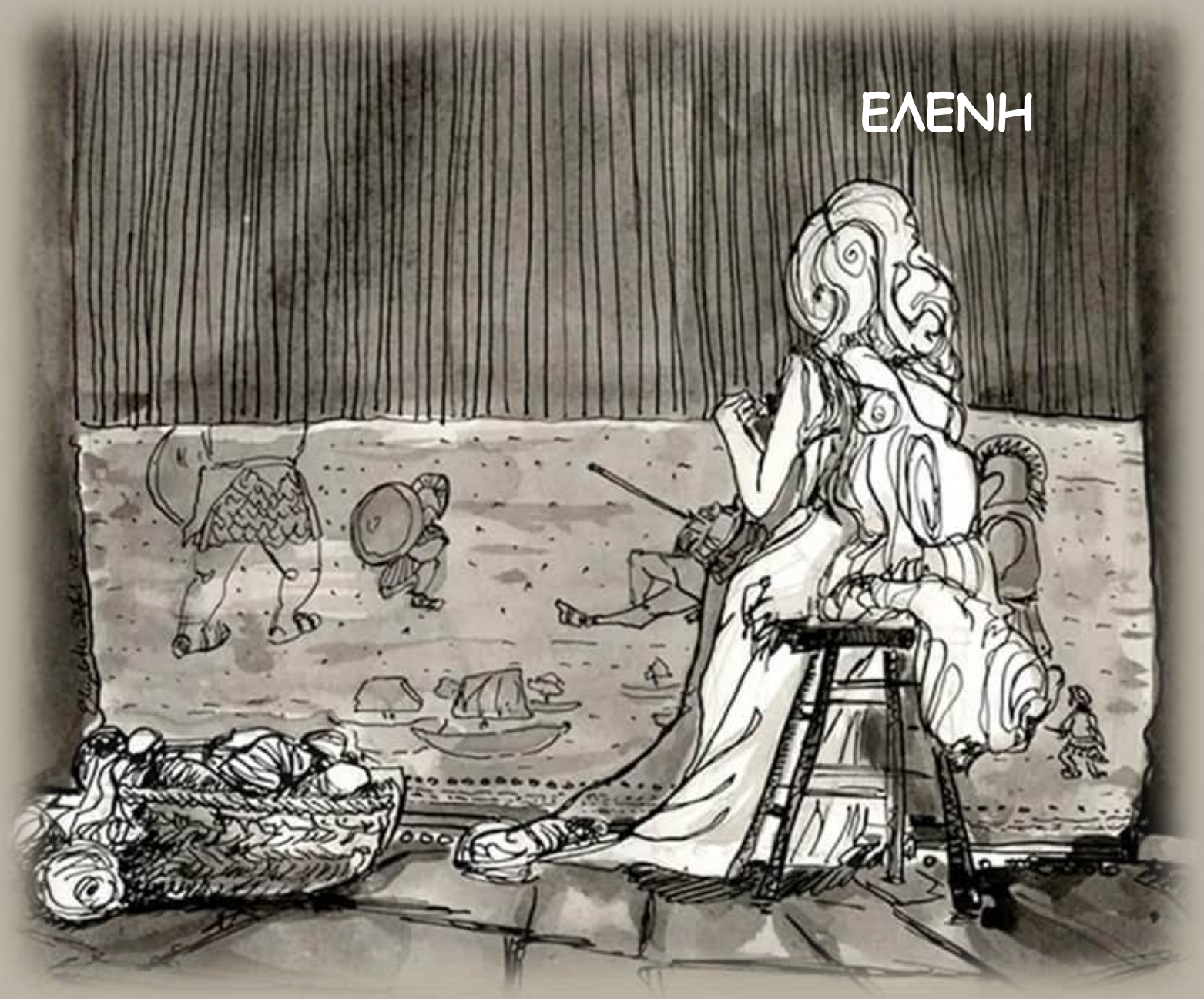
ΙΡΙΔΑ

Γ 122-129

Έφτασα! Με τη μορφή της κουνιάδας της, της Λαοδίκης, που πήρα, η Ελένη δε θα καταλάβει πως είμαι η Ίριδα και θα νιώσει πιο άνετα. Να την μέσα στην κάμαρά της και υφαίνει! Τι ωραίο κόκκινο ύφασμα είναι αυτό! Με διπλή ύφανση, παρακαλώ! Σα να διακρίνω και το σχέδιο πάνω του! Άλογα, πολλά άλογα ... πολεμιστές ... καράβια ... μάχες ... σαν να ξεπηδούν όλα από τη βασανισμένη ψυχή της! Την πετυχαίνω σε κατάλληλη στιγμή! Πηγαίνω!

ΕΛΕΝΗ

Έλα εδώ, αγαπημένη μου νύφη! Έλα να δεις τις παράξενες δουλειές των Τρώων και των Αχαιών! Αυτοί πιο πριν μάχονταν με λύσσα μέσα στον κάμπο και τώρα σχόλασαν τον πόλεμο! Γερμένοι στις ασπίδες τους κάθονται βουβοί και έχουν στο πλάι τα μακριά κοντάρια τους μπηγμένα στη γη. Ο Αλέξανδρος όμως και ο γενναίος Μενέλαος θα χτυπηθούν για εσένα, και όποιος νικήσει θα σ' έχει γλυκιά σύντροφο στο κρεβάτι του!

ΙΡΙΔΑ

Γ 130-138

ΕΛΕΝΗ

ΕΛΕΝΗ

Γ 139-140

Γ 141 ...

Φοράω το μαντίλι μου και
φεύγω για τα τείχη!
Γρήγορα! Αίθρα, Κλυμένη,
ελάτε μαζί μου!!!

Αχ, Μενέλαε!
Πόσο μου
έλειψες! Πόσο
μου λείψατε
όλοι εκεί στη
γλυκιά πατρίδα!
Μάνα, πατέρα,
θα σας δω ποτέ
ξανά;

Γ 141-145

ΕΛΕΝΗ

Οι ακόλουθες

(γ)
Ακολουθήστε με
χωρίς να μιλάτε!

(α)
Τι έχει η κυρά και
κλαίει, Αίθρα;

(β)
Μα πού ζεις, κορίτσι
μου; Δεν πήρες χαμπάρι
εσύ ακόμα; Άντε-άντε!!!
Σκοτώνονται για πάρτη
της ο ωραίος μας ο
αφέντης και αυτός ο
άντρακλας που βλέπεις
εκεί κάτω!

(α)

Ωχ! Δεν είχαμε μόνο εμείς την
ιδέα να ανεβούμε στον Πύργο
των Σκαιών Πυλών! Βλέπεις,
Κλυμένη, ό,τι βλέπω;;;;;

ΕΛΕΝΗ

Πρωτόγεροι

(β)

Αχ, όχι! Ο Πρίαμος
αυτοπροσώπως
καθισμένος μαζί με
φίλους του πρωτόγερους.
Καλέ, την τρώνε με τα
μάτια τους!!! Αν ήμουν η
κυρά, θα ήθελα τώρα να
ανοίξει η γη να με
καταπιεί!

ΠΡΙΑΜΟΣ

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΙ ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ

Γ 156-160

(α)

Φτου σου, κοπελάρα μου! Φτυστή η Αφροδίτη είσαι! Πώς να μην τρελαθούν μαζί σου όλοι και να θέλουν να πεθάνουν για το χατίρι σου;

(β)

Έλα στα συγκαλά σου, Πάνθοε! Να μας λείπει το βύσσινο! Να πάει στα τσακίδια και αυτή και η ομορφιά της! Μόνο συμφορές έχουμε με δαύτη!

ΕΛΕΝΗ

Γ 161-165

Έλα, κόρη μου, κάθισε κοντά μου
να δεις τον πρώτο άντρα σου,
τους συγγενείς και τους φίλους
σου. Εσύ δε μου φταις, οι θεοί μου
φταίνει που ξεσήκωσαν δυο λαούς
να φαγωθούν μεταξύ τους!

Γ 166-170

Για πες μου, ποιος είναι αυτός ο Αχαιός ο όμορφος και μεγαλόσωμος; Είναι και άλλοι πιο ψηλοί από αυτόν, όμως τόσο όμορφο και επιβλητικό άντρα δεν έχουν ξαναδεί τα μάτια μου! Μοιάζει αλήθεια με βασιλιά!

Γ 171-176

Πατέρα μου καλέ, σεβασμό μαζί με φόβο μού γεννάς! Μακάρι να είχα σκοτωθεί τότε που ακολούθησα εδώ τον γιο σου, αφήνοντας την κάμαρά μου, την μονάκριβη κορούλα μου και τις γλυκιές μου φίλες! Ήταν γραφτό μου όμως να ζήσω και να λιώνω κλαίγοντας!

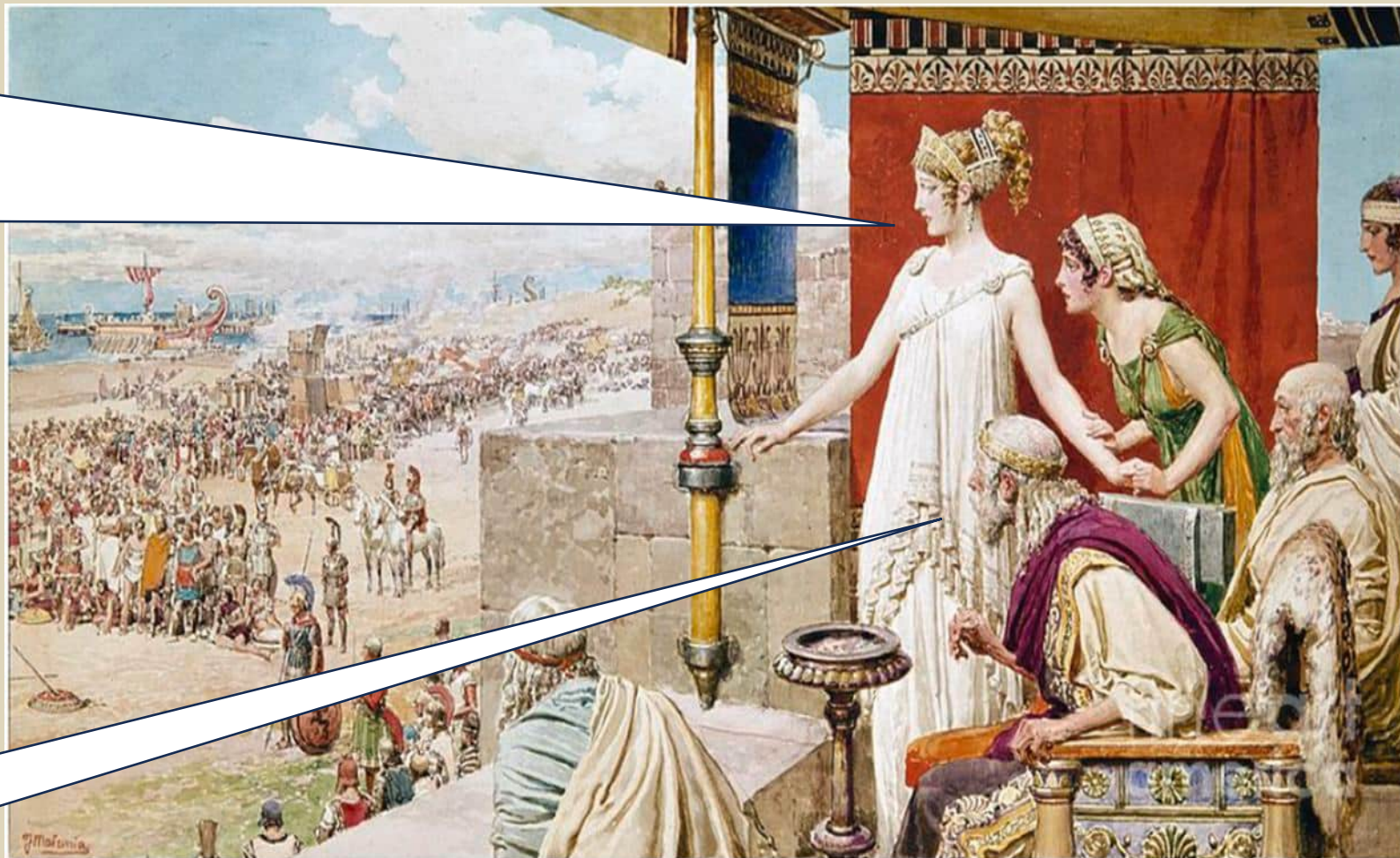

Γ 177-180

Τώρα θα σου πω αυτό που
θες να μάθεις. Αυτός είναι ο
βασιλιάς Αγαμέμνονας, ο
γιος του Ατρέα, καλός
βασιλιάς αλλά και δυνατός
πολεμιστής. Ήταν
κουριάδος μια φορά αυτής
εδώ της σκύλας που έχεις
μπροστά σου!

Γ 181-190

Ατρείδη εσύ, καλόμοιρε και
τρισευτυχισμένε, άξιος να
κυβερνάς πλήθος λαού!

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑΣ

Γ 191-198

ΠΡΙΑΜΟΣ

Πες μου τώρα παιδί μου, ποιος είναι αυτός εκεί; Δεν έχει το μπόι του Αγαμέμνονα, όμως φαίνεται πιο φαρδύς στους ώμους και στο στήθος. Έχει ακουμπήσει τα όπλα του πάνω στη γη και μόνος τριγυρνάει ανάμεσα στις τάξεις (=σειρές) του στρατού. Μου μοιάζει με κριάρι πυκνόμαλλο που περνάει μέσα από μεγάλο κοπάδι άσπρα πρόβατα.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

Γ 199-202

ΕΛΕΝΗ:

«Αυτός πάλι είναι
ο πολυμήχανος γιος του Λαέρτη
που μεγάλωσε στην Ιθάκη,
ένα πετρονήσι,
και που ο νους του κατεβάζει
κάθε λογής πονηριές και τεχνάσματα».

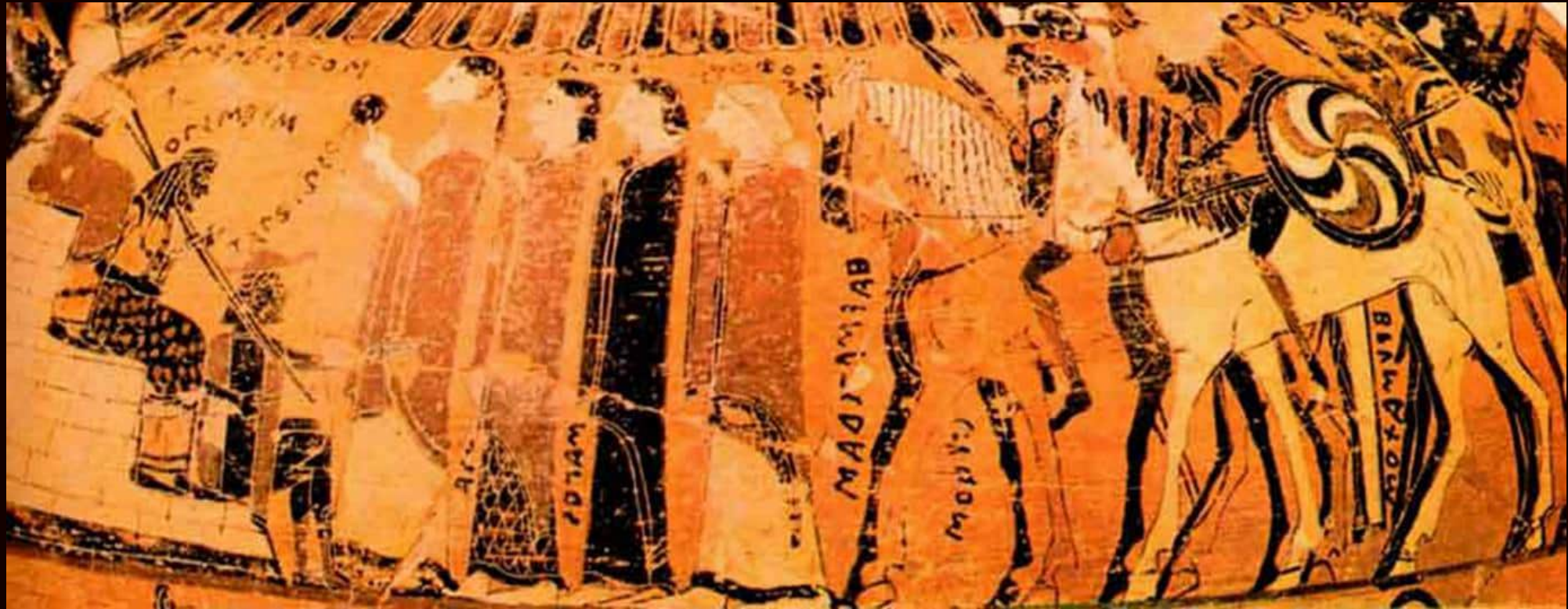
ΑΝΤΗΝΟΡΑΣ

Γ 203-211

Σωστά τα λες, κυρά μου· γιατί κάποτε ήρθε στο κάστρο μας ο Οδυσσέας με τον Μενέλαο τον πολέμαρχο με κάποιο μήνυμα για εσένα. Εγώ ο ίδιος τους φιλοξένησα στο σπίτι μου και τους γνώρισα πολύ καλά. Κι όταν μια μέρα βρέθηκαν μέσα στη σύναξη των Τρώων και στέκονταν ορθοί, ο Μενέλαος τον ξεπερνούσε με τους φαρδιούς του ώμους· μα όταν κάθονταν και οι δύο, πιο επιβλητικός ήταν ο Οδυσσέας...

Πρεσβεία Μενέλαου και Οδυσσέα στην Τροία

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

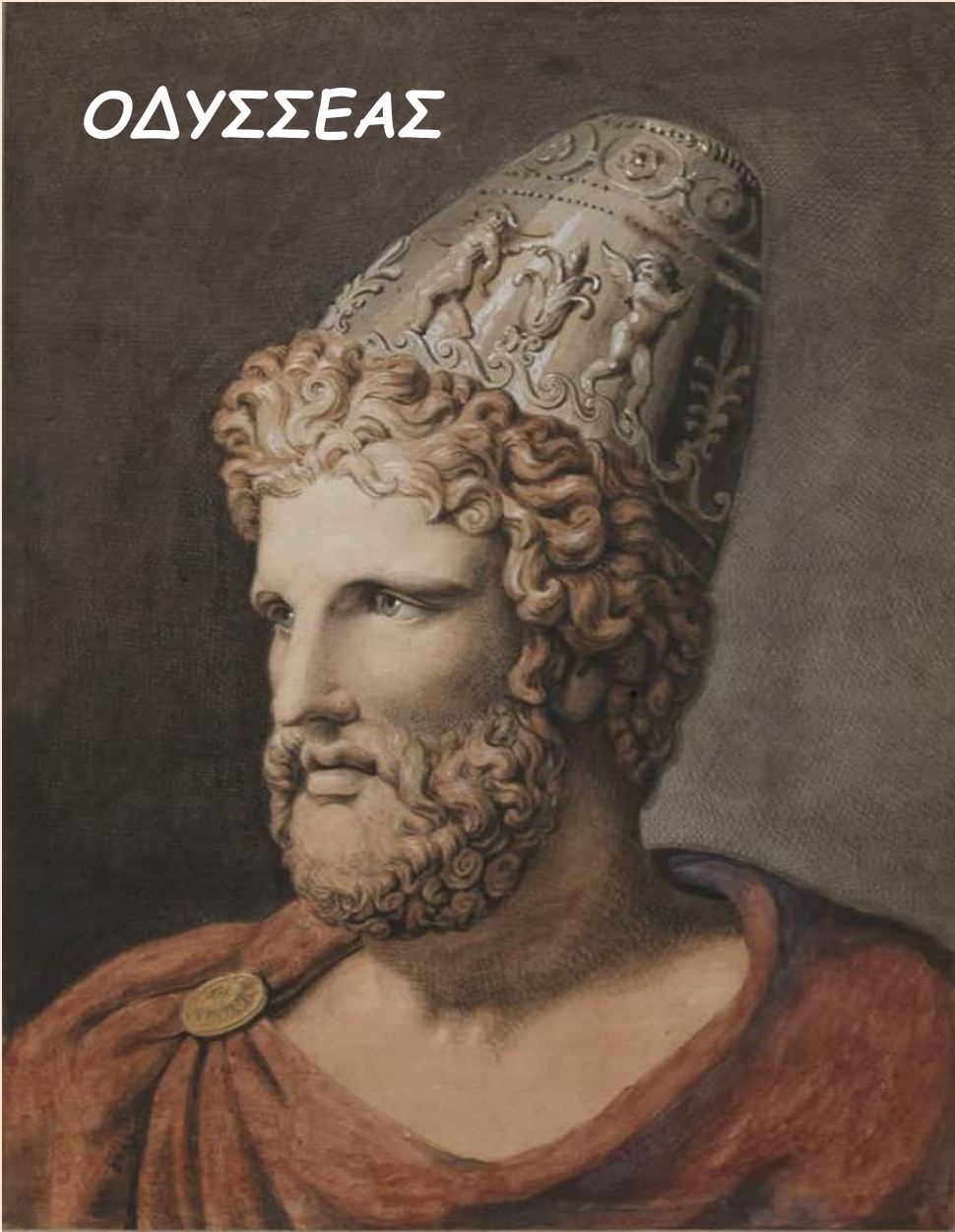

Γ 212-215

Αντήνορας:

«...Όταν πάλι άρχιζαν να
ξετυλίγουν τα λόγια και τις
σκέψεις τους, αλήθεια ο
Μενέλαος, αν και νέος, μιλούσε
τρεχάτα, σύντομα και με καθαρή
φωνή, χωρίς να κουράζει με
ανόητες φλυαρίες... »

ΟΔΥΣΣΕΑΣ

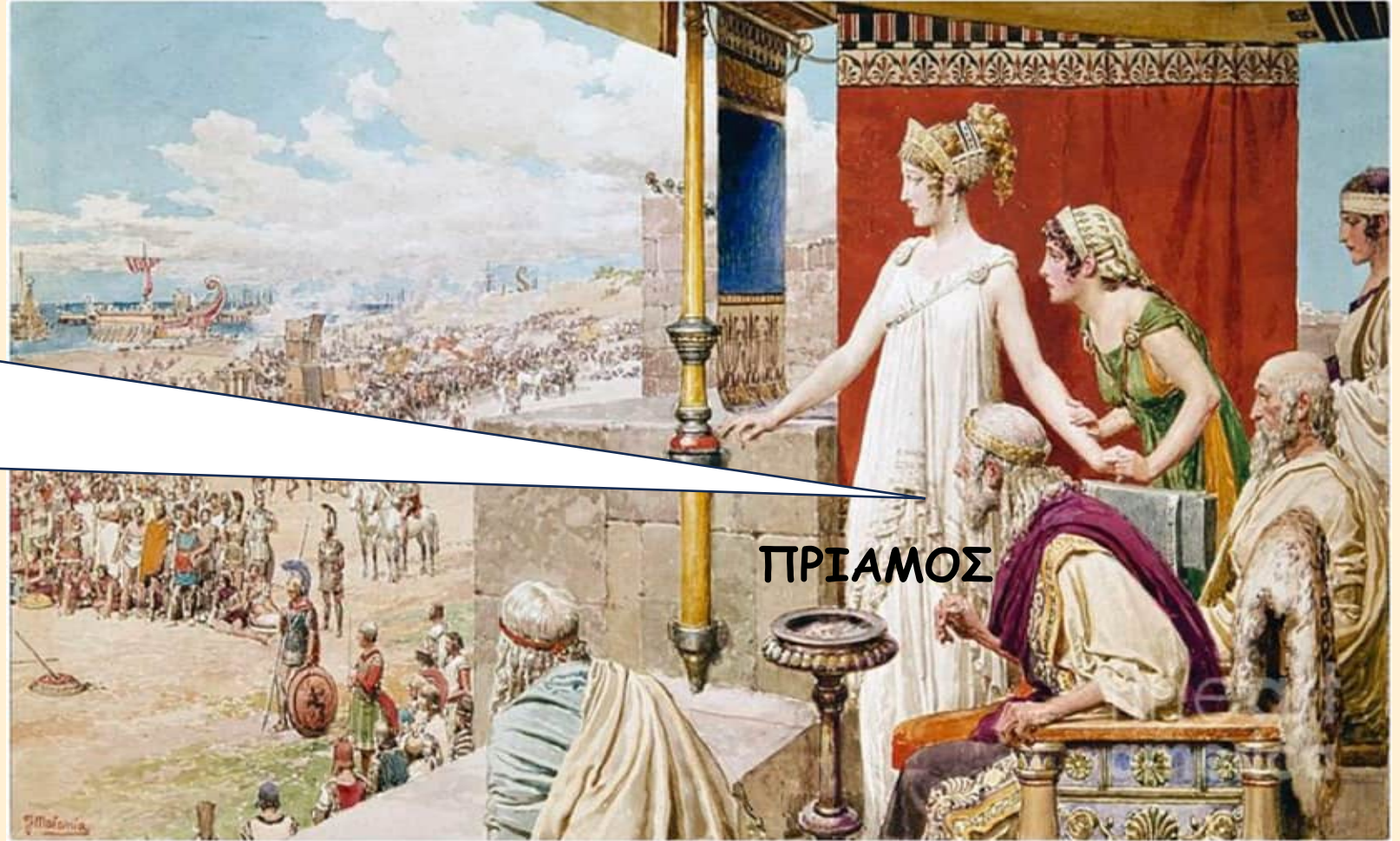
Αντήνορας:

«...Κάθε φορά όμως που πεταγόταν πάνω ο πολυμήχανος Οδυσσέας, στεκόταν και έβλεπε κάτω έχοντας καρφωμένα τα μάτια στη γη, και το σκήπτρο του δεν το κουνούσε ούτε εμπρός ούτε πίσω, παρά το κρατούσε ασάλευτο· θα έλεγες πως είναι κάποιος ανάποδος άνθρωπος και χαζός. Μόλις όμως άρχιζε να βγάζει από το στήθος του φωνή δυνατή και λόγια που έμοιαζαν με χειμωνιάτικες τουλούπες χιόνι, δεν μπορούσε πια κανείς να παραβγεί μαζί του, και τότε πια δε μας ένοιαζε καθόλου το παρουσιαστικό του ».

Γ 225-227

Και αυτός εδώ ο
Αχαιός, ο ωραίος
και μεγαλόσωμος,
που τους ξεπερνά
όλους στο ανάστημα
και στους φαρδιούς
ώμους, ποιος είναι;

Γ 228-229

ΕΛΕΝΗ:

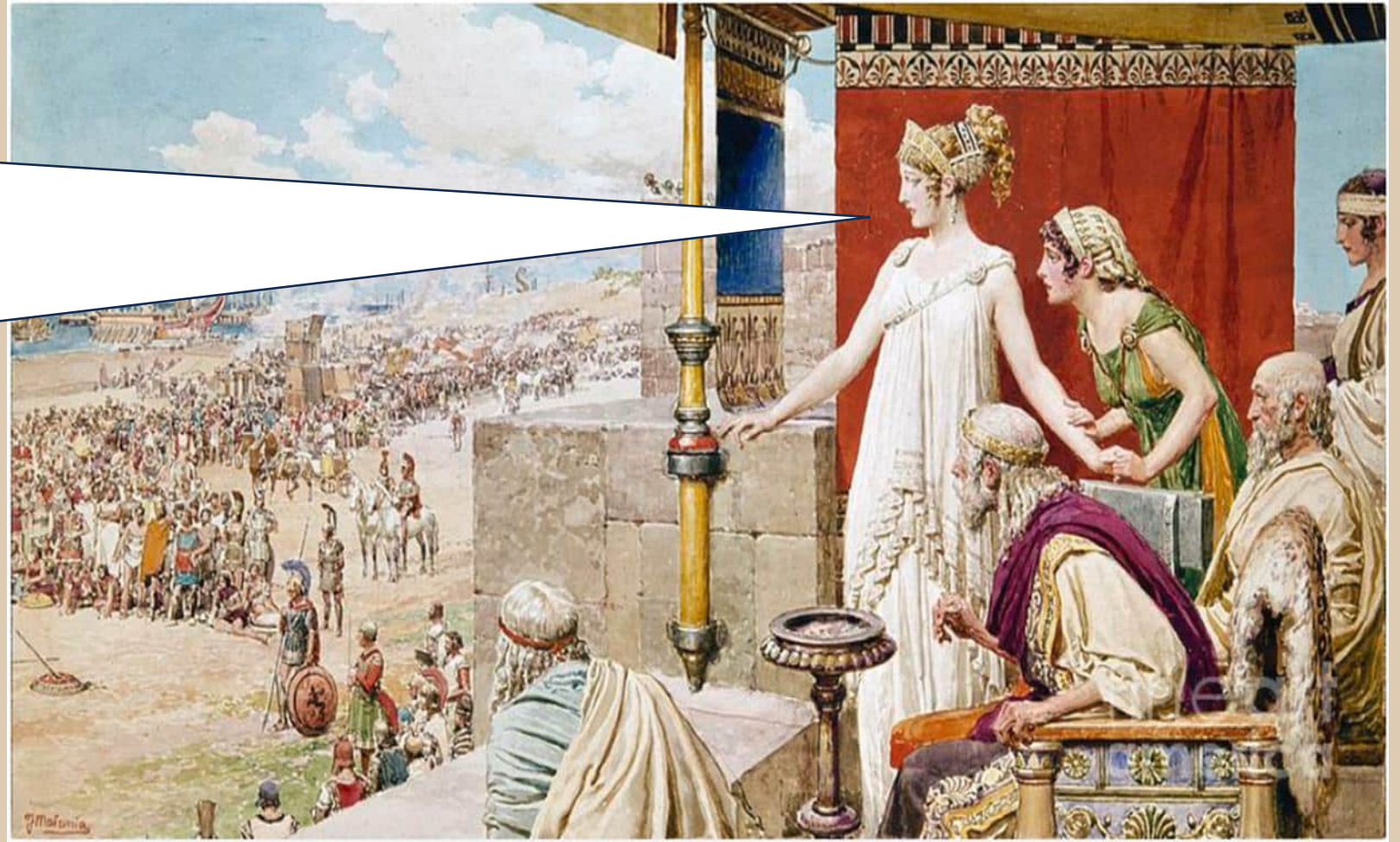
«Αυτός είναι
ο Αίαντας ο πελώριος,
το κάστρο των Αχαιών ...»

Γ 230-234

... και από την άλλη μεριά
στέκεται ο Ιδομονέας
σαν θεός ανάμεσα στους
Κρήτες, και γύρω του
είναι μαζεμένοι οι
αρχηγοί των Κρητών .
Πολλές φορές τον
φιλοξένησε ο Μενέλαος
στο σπίτι μας, κάθε φορά
που ερχόταν από την
Κρήτη ...

... Ναι, όλους τους άλλους Αχαιοούς τούς βλέπω. Θα μπορούσα μάλιστα να πω και το όνομα του καθενός! Δύο μόνο αρχηγούς του στρατού δεν μπορώ να δω, τον Κάστορα τον ιπποδαμαστή και τον Πολυδεύκη τον δυνατό πυγμάχο, τα δυο μου αδέρφια, που μας γέννησε μια μάνα και τους τρεις μας. Δεν ήρθαν τάχα από την όμορφη Λακεδαίμονα; Ή ακολούθησαν ως εδώ με τα καράβια, αλλά δε θέλουν να μπουν στη μάχη από ντροπή για εμένα και το κακό όνομα που έχω βγάλει;

Γ 236-237

ΕΛΕΝΗ:

« ... Δύο μόνο αρχηγούς
του στρατού δεν μπορώ
να δω, τον Κάστορα τον
ιπποδαμαστή και τον
Πολυδεύκη τον δυνατό
πυγμάχο ...»

Κάστωρ και Πολυδεύκης,
Giovanni Battista Cipriani
(1783).

ΛΗΔΑ

Γ 238

ΕΛΕΝΗ:

« ...τα δυο μου αδέρφια,
που μας γέννησε μια μάνα
και τους τρεις μας ...»

*Η Λήδα και τα παιδιά της.
Η Λήδα με τα τέσσερα παιδιά της,
την Ελένη, την Κλυταμνήστρα,
τον Κάστορα και τον Πολυδεύκη
Λεονάρντο ντα Βίντσι,
Giampietrino, 1530*

Γ 239-242

ΕΛΕΝΗ:

« ... Δεν ήρθαν τάχα από
την όμορφη Λακεδαίμονα;
Ή ακολούθησαν ως εδώ
με τα καράβια, αλλά δε
θέλουν να μπουν στη μάχη
από ντροπή για εμένα και
το κακό όνομα που έχω
βγάλει;»

Ο θάνατος του Κάστορα. Τοιχογραφικό έργο του Φίκου, Αθήνα

Γ 243-244

Μούσα Καλλιόπη:
«Έτσι είπε η Ελένη,
μα από καιρό
τούς είχε η γη σκεπάσει
εκεί στη Λακεδαίμονα
στην ποθητή πατρίδα»

Castor - Κάστορας

Πολυδεύκης - Pollux

Procyon

Μούσα Καλλιόπη

Αχ, αυτή τη φορά συγκινήθηκα!
Αγαπητοί φίλοι, με τη σκέψη της Ελένης στα αδέρφια της κλείνουμε το σημερινό επεισόδιο. Σύντομα θα είμαστε και πάλι κοντά σας. Γι' αυτό, μείνετε συντονισμένοι!

ΤΕΛΟΣ

